

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, enkel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donnerdag en Zaterdag, is 1/5 in de drie maanden.

Woensdag 1 MAART.

De prijs der Advertentien, is van een regel 1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

Bullenslandsche berichten.

TURKIJE.
Van de Turksche grenzen, 28 febr. Sedert eenigen tijd hoort men van eene ernstige scheuring, en onovereenkomstigheid welke tusschen de hoofden der nienwe Servische regering ontstaan zijn. De voorzitter van den senaat, *Stattsch*, heeft zich, namelijk, ondersteund door een gedeelte van den senaat en eenige ambtenaren, tegen de alleenheerschappij van *Wutschitsch* verzet, en daardoor den toestand van Servië, die reeds haastelijk begon te worden, nog verergerd. Terwijl inbasschen deze hooren om den buit, door de laatste omwenteling verkregen, om het gezag, de eer en den invloed te behouden, heeft in de laatste dagen een nieuw bewijs van de algemeene misnoegdheid der natie de openbaarmaking tot zich getrokken. Voor drie dagen is, namelijk, in Belgrado een nieuw, wijd verspreid komplot ontdekt, waarvan het doel niets minder was, dan den vorst *Karageorgewitsch* en zijne beide zonen, *Wutschitsch* en *Petroniwitsch*, gedurende de godsdienstoefening, in de kerk te vermoorden. Slechts 24 uren voor dit bloedbad ten uitvoer zou worden gebracht. Hier het komplot door eenen der zaamgezworenen verraden, en ontbond door talrijke gevangennemingen, verijdeld. Men heeft verkoopt opgeeft, zou de zaamenzwering 60 leden hebben geteld, waarvan echter een groot gedeelte nog in gevangenschap is, het verraad doorzag, en tijdig de vlucht nam. Men zegt, zelfs, dat eenige sanatoren daarin betrokken zouden geweest zijn. Opmerkelijk is het, dat de ontvlugten meestal naar het binnenland de vijk namen, waaruit men vermoeden moet, dat zij hoop in het midden der natie bescherming te zullen vinden. Het gerucht, dat de zaamgezworenen, die in Belgrado, velen in brand stoken en het kruidmagazijn doen springen, heeft grooten schrik onder de bewoners verspreid, welke door de getroffen veiligheidsmaatregelen nog niet geverken is, dewijl de bevolking eran bevreesd is voor de talrijke Turksche troepen, die op deze tijding de stad omringel hebben.

OOSTENRIJK.

Wenen, 29 febr. Men weet, dat de dienstdienst in Oostenrijk naar de verschillende nationaliteiten gewijzigd was. Terwijl de Tiroler slechts 6 jaren dienstdienst plichtig is, heeft de Italiaan en Hongaar 10 jaar en de Oostenrijker 14 jaren krijgsdienst ten zijnen laste. Het behoort niet gezegd te worden, dat hierdoor veel misnoegen en rijd tusschen de verschillende bevolkingen ontstond. Tegenwoordig wordt nu de dienstdienstigheid naar eenen gemeenschappelijken maatstaf ingevoerd, en de dienstdienst zal gelijkelijk op acht jaren worden vastgesteld. Slechts Tirol zal, om bijzondere redenen, van dezen maatregel blijven uitgesloten. Het besluit dienangaande zal op den aanstaanden vierdag des keizers (30 mei) worden uitgevaardigd, een met algemeen genoegen ontvangen worden.

PRUISSEN.

Berlijn, 29 febr. Men hoort hier weder van twee moorden, welke in de laatste dagen gepleegd werden. De verschrikkelijkste is de daad van een oud man, die eenen elfjarigen knaap met een bij het hoofd insteek, met een ander doel — gelijk hij zelf terstond openlijk bekende — dan om zelf daarvoor op het schavot den dood te ondergaan. In dit geval verbiedt echter de wet aan zijn waanzinnig verlangen gevolg te geven, en het is niet waardig, die uit verriet in het leven een schuldloos kind opoffert om zelf te sterven, welke daardoor gestraft, dat de wet den

moordenaar tot het leven dwingt, en hem tot een wijdvarende taakstraf bestraft van ter dood veroordeeld. Het misdaadsgenoot, een gewoone burger, geboorte en demoralisatie der lagere standen, hier schroomlijk toe. (Kön. Zeit.)

ENGLAND.
Londen, 25 febr. Het Lagerhuis heeft zich thans met de begroefingswetten bezig. Het schijnt, dat de inkomsten ook in dit vierendeeljaars, een ongenastig slot zullen opleveren. Men zegt, dat de bekende heer *Popperton* eerlang naar Canada terug zal keeren, en dat hem onlangs vergund is bij de sekretaris der kolonis over de som van 1000 ponden te beschikken, welke hem als voorzitter van het Huis der Representanten in Neder-Canada toekwamen, die, bij het uitbreken van den opstand, onbetaald was gebleven.

Gedurende de stormen, welke vrijdag en zaterdag in de vorige week geveed hebben, zijn in het Kanaal en elders op de kust weder verschieden schepen verongelukt, en vele menschen daarbij omgekomen. Onder anderen is van het schip *Hertog van Wellington*, dat bij den overtocht van Waterford gezonken is, niemand gered.

Uit Lissabon heeft men geene latere berichten dan die van den 13den, meldende, dat Oporto destijds tot de rust was teruggekeerd. In den *Mines* van den 23sten vindt men die berichten evenwel meer in het breede opgenomen. Bij dezelve blijkt, dat Oporto gedurende de week van 6 tot 13 februari, niet alleen rustig gebleven was, maar dat ook zelfs de geest van wederspannigheid grootelijks overwonnen scheen te worden. Nadat het gemeen op den 2den, door de troepen uiteen gegaagd was geworden, hadden er op de *Fraga Nova* geene nieuwe zaamenkomsten meer plaats gehad. De groote voorvechter van de septemberpartij, *Sebastiao van Almeida Brito*, een advocaat van geproefd naam, was naar de gevangenis van *Belisae* overgebracht, en nevens hem waren drie andere september-gasten gearresteerd geworden. Het gouvernement heeft het menschlievend besluit genomen, om geene der oproermakers tot den strop te verwijzen, maar de vier behamels voor eenen krijgsmaad te doen te begaan, en, in gevalle van schuldigverklaring, uit het land te bannen.

Aan nog twee andere voorvechters der september-gasten is, op lasten van het gezag en zonder vorm van proces, aangezegd geworden, het land te ontruimen; zij zijn de Spaansche *Alcazar* overgetrokken.

Het hevigste oppositieblad, de *Coalisaao*, is verboden en de drukkerij van *Paria Guirraens* gesloten, zijnde deze maatregel noodig geoordeeld, ten einde het verspreiden van een ruststokende proclamatien te voorkomen. Ook de septemberisten waren niet traag geweest in het nemen van maatregelen van hunnen kant. In den namiddag van den 2den hadden zij den voorzitter van de municipaliteit kennis doen geven van het door hen benoemd zijn van een nieuw stedelijk bestuur, naar hunnen zin verkozen; de verzoevende proclamatie, welke de civiele gouverneur op de *Praga Nova* had doen aanplakken, hadden zij doen afscheuren en de militairen waren met steenen aangevallen, waarop eerst het vuur van den kant van deze een aanvang genomen heeft. De dagen van den 3den en 4den hadden zij gebezigt om, thans ontwerpen eenen staatkundigen tractaat te stellen, en in den namiddag van laatstgenoemden dag was het, dat zij de *Krachten der Dood van het Parlement* en *Leve de Constitutie van 1831* uitroepen. De soldaten hadden zich, bij het uitbreken van het oproe-

vel gedragen en alle orders, naar met gewenschte beaardheid en gematigdheid, ten uitvoer gebracht. Met geweldige tegenstand, welke alleen zij ingelopen op de kantons van de *Alcazar* hield, hadden zij gewonnen. Gesabvelden zijn op den een van beide kanten geweest, enkele soldaten hebben knoelingen van de steenworpen bekomen gehad, en aan de zijde van de *Alcazar* half dozijn met den sabel of de bajonet gekwetst geworden, en zoo is eene zaamenzwering afgeelopen, die Lissabon te vuur en te zwaard had kunnen zetten.

FRANKRIJK.

Paris, 25 febr. Het tegenwoordige voorjaar opent zich in Frankrijk op de zonderlingste wijs; terwijl in sommige streken, gelijk in het departement Maine en Loire, over geweldige sneeuwbuijen, vermengd met regen, geklaagd wordt, zoodat men op nieuw voor overstromingen begint te vreezen, worden in andere streken, dat men er, sedert eenige dagen, bij aanhoudenden zoolen zuidewind, zulk eene warmte geniet, dat er voor het te vroeg uitbotten en bloeijen aller gewassen gevreesd wordt.

BELGIE.

Brussel, 25 febr. Bij besluit des konings van 23 dezer is de straf van den ex-generaal van der Meere in levenslange verbanning en die der heeren *Verpraet* en van *Laethem* in tienjarige verbaning verzacht.

De heer van der Meere is dezen morgen met den eersten spoor-wegtrein naar Ostende vertrokken, gevolgd door van *Laethem* en eenen bediende. De generaal van der Meere had eene reiskoets bij zich. Vele vrienden hebben hem aan het station een hartelijk vaarwel gezegd.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 27 febr. Uit een antwoord, door het *Nederlandsch Nieuwsblad* aan de *Amsterdamsche Courant* gegeven, schijnt te blijken, dat de minister van justitie besloten heeft, door vele regterlijke ambtenaren onwettig geboeten worden te laten te doen ophouden. Van een andere zijde verhooren wij, dat dit werkelijk het voornemen des ministers is, en dat *Z. Exc.* deze toelagen inderdaad niet meer op de begroeting van zijn departement gebracht heeft. Wij wenschen *Z. Exc.* geluk met dit ierstel, een onwettig gebruik hebbende onwettigheid.

Men verneemt, dat het verzoek om gratie van de straffe des doods, waartoe *Boots*, bij arrest van het provinciaal gerechtshof van Noord-Holland, ter zake van het plegen van diefstal met buiten- en binnenbraak, en van moedwilligen doodslag, door diefstal voorafgegaan, is veroordeeld, dezes dagen is geweest van de hand. (Men zal zich herinneren, dat *Boots*, den 2den oktober 1842, het 14-jarig *Amsterdamsch N. Spelker*, te Wogmeer, op een wreedaardige wijze, van het leven beroofd heeft.)

Engelwerk.

De stelling van het ministerie, enz. in de parlementsitting van dit jaar.

Sedert de tijden van 1817 heeft welligt geen Engelsch minister met krachtiger hand en onwederstaanbaarder autoriteit de aangelegenheden van Engeland bestuurd, dan de heer *Robert Peel*. Hij nam na een tienjarig bestuur der Whigs, in het einde van het jaar 1841 de

teugels des lands in handen, onder zulke moeilijke omstandigheden, dat slechts weinigen op een langeren duur van zijn ministerie rekenden, althans deszelfs duurzaamheid slechts door aanhoudende concessien voor mogelijk hielden; en in plaats hiervan heeft hij in de parlementsitting van het vorige jaar geene enkele nederlaag geleden, aan de oppositie in geen enkel punt toegegeven, dat, wat hij wilde, heeft hij welkomen verstaan zonder eenig vooroordeel te vliegen, of eenig hartstogt en andere onbillijke eischen te dienen; ja, op sommige dagen heeft hij zelfs te weeg gebracht dat vijanden zoo wel als vrienden zich voor de grootscheit en koenheid zijner plannen bogen. De zwaarigheden, welke hij te overwinnen had, waren geene gewone moeilijkheden; het waren kwalen, die, als zij niet uit den weg werden geruimd, den val van den staat konden voorbereiden. Buiten's lands ongelukkige oorlogen in Azië, die miljoenen vereischten; verstoorde betrekkingen met Frankrijk en Noord-Amerika, welke ieder oogenblik in openbare vijandigheden schenen te zullen uitbreken; binnen's lands jaarlijksch tekort in de staats-financiën van 21 miljoen pond, dat echter reeds sedert jaren bestaan had en tot op 10 miljoen was gestegen, daarbij aandelijke de schulden der partijen, die hetzij met eigenbelang, rustzucht of overtuiging geheel tegenstrijdige beginsels huldigen.

Het was, inderdaad, een belangrijk schouwspel, aan waan te zien, die pas aan de spits der regering geroepen, in den loop van de zitting de middelen vout om al die zwaarigheden te boven te komen, waarop de pogingen zijner voorgangers jaren lang hadden schipbrek gemaakt, en die, tegenover zoo vele en zoo tegenstrijdige belangen en vooroordeelen, alleen door de energie van zijnen geest deze maatregelen wist voor te slaan, te verdedigen en ten uitvoer te leggen. Zullen echter de zegespraken, welke sir ROBERT PEEL in het vorige jaar behaalde, ook in het tegenwoordige voortduren? Waarborgen de uitkomsten zijner maatregelen hem het verder bezit des gezags, of geven zij aan de oppositie de middelen in de hand om hem te doen vallen? Deze vragen dringen zich onwillekeurig aan een ieder op, bij de opening der parlementsitting van dit jaar, welke er het antwoord op geven zal, en het zal derhalve niet overbodig zijn, ten einde het verloop der aanstaande discussiën gemakkelijker te maken, de stelling van zijn ministerie, voortbouwende op de maatregelen van het verleden jaar, tegenover de tactiek der oppositie in het parlement, in een helder licht te stellen. Wij beginnen met de buitenlandsche politiek, die, even als in de zitting van het verleden jaar, ook ditmaal slechts eene ondergeschikte rol zal bekleeden, daar het ministerie van deze zijde het allerminst eene zwakke zijde voor de

De oorlog in Afghanistan is in Engeland nooit populair geworden, hoewel ook lord PALMERSTON in zijne merkwaardige bedwoning, in juli 1841 te Tiverton gehouden, trachtte aan te tonen, dat nooit eene vreemde heerschappij zekerder, vreedzamer en aangenameer dan de inboorlingen geweest was, dan de Engelsche heerschappij in genoemd land. Destijds wederom, vanden diegenen, die de bergplakten van Kabul tot Herat, van Kandahar tot Kandahar zonden onder gevaar kon doortrekken of dan met dankzeggingen en zegeningen overladen te worden. Drie maanden later brak die verschrikkelijke opstand uit, welke deze bewegingen wederlegde, en de Engelschen noodzaakte Kabul te ontruimen, met achterlating van eenige duizenden dooden en gewonden. Sir ROBERT PEEL zal derhalve weinig moeite hebben te bewijzen, dat de geheele ontrenting des lands, nadat de oede roem der Engelsche wapenen hersteld was, dattig was, en hij kan de zware nederlagen op de bewerkers van dien oorlog laten terugvallen.

De eer van den oorlog met China door een voordeeligen vrede geëindigd te hebben, komt aan het tegenwoordig ministerie toe, hoewel lord PALMERSTON ook voor zich op deze eer moge aanspraak maken. De vrede werd door de aanzienlijke versterking van het leger en der vloot op bevel van het tegenwoordig ministerie, verkregen, welke de whigs uit gebrek van geld niet konden toezenden.

Ook de Oostersche kwestie kan aan de oppositie geen aanspraak tot ernstige aanvallen geven. Daar sir ROBERT PEEL en sir STRAFORD CANTERBURY hoe zeer dan ook godwongen, op den volgenden het traktaat van 15 juli door lord PALMERSTON en lord FOXBORO afgebakenden weg voortgaan.

Maar er zijn drie andere kwestien, welke, dewijl zij eigendommelijk tot het tory-kabinet behooren, welligt aan hetzelve overgeleden kunnen berokkenen. Deze zijn de betrekkingen met Frankrijk, wegens het onderzeken der schepen, de kuiserij, welke Frankrijk en Spanje tot eenen vijandig houding heeft overgeleid, en de betrekkingen met Amerika.

Het is bekend, dat het tory-kabinet de gevolgen der stemming in Spanje de voorgaardigden weigerd heeft, het verdrag, wegens het onderzoek der schepen, dat op den 28sten december 1841 door den Franschen gezant te Parijs met de andere groote mogendheden van Europa in Londen geteekend was, zonder dat de Fransche minister, welke de onderteekening van hetzelve gebillikt had, zijne portfeuille wederom te krijgen, en constitutionele staten pleegt te geschieden, en zonder dat deswege noch van de zijde van het ministerie PEEL, noch van de zijde van lord PALMERSTON of van de oppositie ernstige vertoopen werden aangeboden. Zonder twiifel betrent sir ROBERT PEEL, dat het door den heer CANTON, zoo bekendtillig voorgestane verdrag van 20 december, werd afgewezen, maar, eensdeels liet de Fransche minister, daar deze verlangde, dat het protocol nog open zou blijven, hem de hoop op eene verandering van gezindheid van het Fransche kabinet, en ten andere was het meer dan onnatuurlijk, dat, indien een aftrad, een ministerie in deszelfs plaats zou komen, hetwelk voor de staatkundige betrekkingen in het algemeen, en voor Engeland in het bijzonder, gunstiger zou geweest zijn. Het beste was derhalve rustig te wachten. Intusschen schijnt deze zaak thans voor het Engelsche kabinet meer zwaarigheden op te leveren, sedert in den herfst van het verleden jaar op de sluiting van het protocol de weigering van Frankrijk als onherroepelijk te beschouwen is, en sedert lord ANNAN, op de klachten van Fransche onderdanen over de misbruiken en aanmatigingen der Engelsche kruisiers, de instructiën, aan deze door zijnen voorganger, lord PALMERSTON, gegeven, voor strijdig met het volkenrecht verklaarde, en dezelve door andere verving. De dagbladen der whigs en voornamelijk het *Morning Chronicle*, het orgaan van lord ANNAN, hieven hierop de bitterste klachten tegen lord ANNAN aan, dat hij had toegegeven aan het onzinnig geschied van Frankrijk, en daardoor de eer der Britsche vlag prijs gaf. Hierbij komt nu nog, dat de oude verdragen wegens het recht van onderzoek, tusschen Frankrijk en Engeland in 1821 en 1833 gesloten, door de weigering van het verdrag van 1841, in gevaar zijn geraakt, en dat de minister oorzak door den afkeer welke zich thans in de Kamer tegen dezelve openbaart, welligt gedwongen kon worden, dezelve minstens te wijzigen. Wij gelooven echter niet, dat van deze zijde een ernstig gevaar het kabinet van rust bedreigt; het zal aan lord PALMERSTON zwaar vallen zijne instructiën te rechtvaardigen, en de tories zullen omtrent de handhaving van het recht van onderzoek, even als over de instandhouding van het tegenwoordig Fransche ministerie, dat alleen de gewenschte vriendschappelijke betrekkingen tusschen beide landen kan bevestigen, met de whigs van eenen en dezelfde meening zijn. Het nationaal belang zal zwaarder wegen dan dat der partijen.

De politiek der tory's ten opzichte van Spanje, is mede geene politiek der partij, maar van de Engelsche natie. Voor het kabinet van lord PALMERSTON bestond dienaangaande geen ander doel, dan waarnaar thans het kabinet van sir ROBERT PEEL streeft. Wat hadden de whigs meer kunnen doen? Wat kunnen zij zeggen, nadat sir ROBERT PEEL en lord ANNAN in het parlement de regering van PALMERSTON voor de beste, wijste en nationaalste, welke sedert 10 jaren in Spanje bestaan heeft, verklaard hebben; nadat zij openlijk hebben beboofd, zoo wel binnen- als buitenlands allen tegenstand tegen dezelve uit den weg te ruimen? Daar toe is de door de whigs in Spanje aangestelde gezant, MELCHIOR, die het zoo meesterlijk verstaat, de Engelsche belangen daar te doen zegenieren, door het tory-kabinet op zijnen post gelaten. De derde en belangrijkste kwestie, welke het parlement zal bezig houden, is het verdrag van Engeland met Amerika, door hetwelk, althans voor eerst, de goede verstandhouding tusschen beide landen verzekerd is. Ook hier zullen de whigs een gunstig punt van uitgang vinden. Het verdrag bestaat voornamelijk in een schikking, waarbij de grenzen tusschen de Verenigde Staten en de Engelsche bezittingen, die sedert 1782 twiifelantig was, onder wederzijdsche maak

cessien bepaald is. In Washington zoowel als in Londen wordt die schikking sterk bevestigd, maar de verdienste van de pijnlijke onzekerheid en de daaruit ontstaande eindelooze botsingen te hebben opgeheven, is zulk een onbetwistbaar voordeel, dat het zelfs door de gematigde radikalen zoo als de *Examiner* wordt erkend. De whigs zouden een recht hebben zich te bedagen over de bepalingen omtrent de onderdrukking des slavenhandels, meder zij gedurende tufftand ministerie meer hadden verkregen; maar hunne voorstellen vonden in de Vereenigde Staten juist de hevigste tegenkanting. Destijds werden tusschen de beide regeringen de hevigste en bitterste nota's gewisseld, welke eerder een oorlog dan de verkregen concessien lieten verwachten. Zal nu lord PALMERSTON aan sir ROBERT PEEL verwijten doen, deswege, dat deze niet meer heeft verkregen dan hij? Het antwoord van PEEL hierop, dat reeds dikwijls zijne goede uitwerking niet gemist heeft, zal ook hier niet achterblijven. Men kent hetzelve: »Door uwe ligtvaardige, bekrompen politiek hebt gij overal verwikkelingen en zwaarigheden voor Engeland opgehoopt; een leger is in Afghanistan vernietigd geworden, een ander heeft jaren lang in China tegen onverwachte hinderpalen gekampt, het Oosten hebt gij aan anarchie prijs gegeven; Frankrijk tot den vijand van Engeland gemaakt, en nu wilt gij nog berispen, dat wij ons ten minste van de zijde van Amerika in zekerheid hebben gesteld.» De noodzakelijke vrede tusschen beide landen is thans verzekerd, en beide volken verheugen zich deswege. — Voor zoo verre over de buitenlandsche staatkunde.

Van veel grooter gewigt voor de zitting des parlements in dit jaar zijn de binnenlandsche aangelegenheden van Engeland, en daar over deze de hevigste strijd tegen de politiek van het ministerie, niet alleen van de zijde der oppositie, maar ook van een gedeelte der Torypartij zelve, ontstaan zal. Zoo zal het noodig zijn hier kortelijk de maatregelen na te gaan, door welke sir ROBERT PEEL de moeilijkheden trachtte te overwinnen, waarin hij zich verweekeld zag.

Toen het whigkabinet het budget voor 1842 ontwierp, bevond het zich, naar men weet, in zeer kritieke financiële omstandigheden. Ten gevolge der buitengewone krijgsterusting in Syrië, China en Indië en ten gevolge eener onoorzigtige vermindering van sommige regten, waren reeds voor 1840 en 1841 aanzienlijke tekorten ontstaan, waarbij voor 1842 een nieuw tekort van 21 miljoen pond kwam. Het whigkabinet meende met prijswaardige koenheid, tot dekking derzelve niet tot nieuwe leeningen of nieuwe belastingen, maar tot eene welberkende vermindering der in- en uitgaande regten zijne toevlucht te moeten nemen, welke tot dus ver het graan, den suiker en het timmerhout beschermden. Daardoor, dat eene vrije mededinging van de granen uit de Krim en uit Polen met de Engelsche, van den suiker der Antilles met dien van Cuba en Brazilië, van het timmerhout uit de Oostzee met dat van Kanada, geopend werd, deden zich drie groote voordeelen op, ten eerste voor de verbruikers, die hanna behoeften tot lageer prijs konden kopen, ten tweede voor den handel, die door het vervoer dezer waren eene nieuwe bron van welvaart geopend zou zien, en eindelijk voor den staat, die door middel van een maatig inkomend recht, zijne inkomsten aanzienlijk zou zien stijgen. Maar de bevoorregte industriën, welke zich door de ophanging die beschermende regten bedreigd zagen, vormden tegen dit voornemen eene zoo geduchte coalitie, dat het whigkabinet viel, en sir ROBERT PEEL door die coalitie ondersteund, tot het gezag kwam.

De nieuwe minister had derhalve eene moeilijke taak te vervullen. Hij moest door een ander middel dan zijne voorgangers, en zonder de verwachtingen zijner vrienden te leeren te stellen, het evenwigt der financiën herstellen; hij moest eene coalitie van niet bevoorregte klassen ontzien, (bij welke de hoop op goedkoop brood, suiker en timmerhout reeds veel veld had gewonnen. Op de kondsvetten waren het eerst de blikken der partijen gericht, de ministeriele partij, tory's, landeigenaren, zagen met bezorgdheid de oppositie, whigs, industriëlen, zagen met verlangen en ten strijd gestuit, het nieuwe voorstel te geneet. Ten stond na de opening der zitting van 8 februari, dat vorigen jaars werd het nieuwe ontwerp voorgesteld, en hoewel door de tory-partij met koalitie door de oppositie, met ironisch gesmak, waaruit hune ontvreedenheid bleek, ontrogen ging het ontwerp echter, zoo als het was voorgesteld, in de beide huizen met eene groote meerderheid door. De tory's

namen het aan uit vrees dat een nog veel slechter in dezelfde plaats kon komen, de liberalen ondersteunden het bij gebrek aan een beter. Want de nieuwe wet, wanneer men dezelve opmerkelijk nagaat, komt daarop neder, dat in gewone tijden de prijs der tarwe niet onder 55 tot 60 shillings per quarter zinken kan; zij verschaft derhalve aan den landbouw nog altijd eene groote bescherming, maar kan tevens bij de oude vergeleken, als meer liberaal gelden. De overwinning van het ministerie was volkomen, maar de scheuring van dezelfde partij, de afscheiding der ultra-torys van de gematigde torys beslissender dan ooit, en de zitting van dit jaar zal doen blijken, of voor het ministerie vastige moeilijkheden berokkend zullen worden door hen, naar wier zin de oude wet te veel, — of door hen, naar wier zin die wet te weinig veranderd is.

Sir ROBERT PEEL was derhalve eene der grootste moeilijkheden te boven gekomen; maar zijne korenwet was slechts eene noodhulp, erer bleef hem nog altijd de financiële zwaarigheid over, waaraan men meende dat zijn ministerie het hoofd zou stooten. Hij kwam deze zwaarigheid echter met meer geluk te boven, dan zijne vrienden en vijanden verwacht hadden. Men ontbraken 2½ miljoden jaarlijks; hij vorderde 31 pCt. van alle jaarlijksche inkomsten boven de 150 pond, en verminderde met dezelfde hand de regten op bijna alle levensbehoeften, terwijl hij het tarief aan eene geheele herziening onderwierp. Zoo legde hij aan de rijkste standen der maatschappij, die zoo pas door hem tot het bestuur waren geraakt, aanzienlijke offers op, en verschafte aan de armen zulk eene krachtige ondersteuning, dat zij voorloopig niet meer vorderen konden.

Zekerlijk is dit een even eenvoudige als koene denkbeeld, welks grootscheit en energie even krachtig op alle geesten moest werken; en dit was in der daad het geval in het Lagerhuis den 11den maart van het verleden jaar, toen sir ROBERT PEEL, na eene der schitterendste redevoeringen die ooit zijn uitgesproken, zijne plaats weder innam. Het geheele huis scheen in de plannen des ministers toe te stemmen, alle partijen zich tot derzelver lof te vereenigen. De geest der verkiezingen echter spoedig, toen de oppositie haar strijd begon, en zelfs de ministeriële partij stelde amendementen voor. Niettemin ging de bill des ministers door, nadat zich de vrije debatten tusschen de beide ministeriën, over het nieuwe ontwerp van het door lord RUSSELL voorgestelde budget der whigs van 1841, ontspannen hadden.

Door deze nieuwe wet op de inkomsten hoopt sir ROBERT PEEL eene ontvangst van 3,775,000 £ te verkrijgen, daarenboven nog door eenige nieuwe belastingen als op sterke dranken en zegel, nog 610,000 £ en deze geheele som van 4,385,000 £ te bezigen tot dekking van het jaarlijksche tekort van 2,570,000 £, benevens tot dekking van de vermindering der inkomsten, ten gevolge der wijziging van het tarief, ten beloope van 1,200,000 £ en voor de buitengewone oorlogs-kosten in China en Afghanistan 600,000 £. Zoo is ook deze moeilijkheid, schijnbaar althans, uit den weg geruimd. Intusschen heeft de uitslag van den laatsten drie-maandelijkse staat der staats-inkomsten aan zijne verwachting niet beantwoord; de staat heeft een tekort van bijna een miljoen £ tegen het laatste kwartaal van 1841 aangegeven, en de oppositie beijvert zich dus reeds om het plan van sir ROBERT PEEL als mislukt af te schilderen. Dit is echter zonder twijfel te voorbarig geoordeeld. Het verschil in de ontvangsten bestaat voornamelijk in de accijnzen, (717,262 £) en is dus aan te merken als een tekort van den gedrukten toestand des handels, welke zich onmogelijk zoo spoedig uit de krisis, waarin dezelve geraakt was, kon opheffen. Er is, in weerwil van het laatste verslag der inkomsten, geen grond voorhanden om aan te nemen dat er over het geheele jaar, na aanwending van de financiële maatregelen van sir R. PEEL, een wezenlijk deficit ontstaan zal. Een lid zal het swagen, op zoodanigen grond, de afheffing van de belasting op de inkomsten voor te stellen, welke nog niet eens algemeen in werking is gebragt; en die eerst ongeveer 600,000 £ heeft opgeleverd. Ongotwijfeld zucht het land onder eene belasting, die voor de onzekere inkomsten van den handeldstand en van andere beroepen zeer drukkend is, maar de last moet gedragen worden; er is geen dankbaar middel om er zich van te bevrijden, en ieder afgestaan Engelschman draagt dezelve daarom ook met geduld. Het geschreeuw tegen die belasting komt hoofdzakelijk van de zoodanigen, die het minst of in

het geheel niet door dezelve getroffen worden, en onwillekeurig herinnert het ons aan de voortreffelijke woorden van BURKE: »The grasshopper fills the whole field with the noise of its chirping, while the stately ox browses in silence.» (1)

Wanneer intusschen in de zitting van dit jaar zich welligt niet veel stemmen tegen het ministerie verheffen zullen over de inkomsten-wet, daar derzelve noodzakelijkheid algemeen erkend wordt, zoo zullen er zich des te meer doen hooren over den daarmede in verband staanden maatregel van sir R. PEEL, namelijk over de wijziging van het tarief.

Er was een tijd in Engeland, — en die tijd ligt niet ver achter ons — dat HUSKISSON, niettegenstaande zijne voorzigtigheid en gematigdheid, de schrik der torys was, die hem beschuldigden, dat hij, om ijdele theorieën na te jagen, de beschermende regten der nationale industrie en van den nationalen rijkdom wilde opofferen. Wanneer HUSKISSON met zijne denkbeelden van 1827 thans opstond, wie weet of hij het wagen zou toe te stemmen in de koene maatregelen en hervormingen der tegenwoordige chefs der torys; wie weet of hij niet voor de groote waarheid, door sir R. PEEL in het parlement openlijk uitgesproken, zou terugdeinzen, dat men niet koop en verkoop, en dat de volken verliezen in plaats van te winnen, wanneer zij zich met die slagboomen en verbodstelsels omringen welke de productie belemmeren en den arbeid minder winstgevend maken. Men ziet, de torys hebben eene groote schrede voorwaarts gedaan, hoewel niet alle TORYS. Een groot gedeelte van hen zag met bezorgdheid en misnoegen op hunnen aanvoerder neder, die zich echter hierdoor niet liet terug houden naar zijne beginselen een werk te ondernemen, welks gelukkige uitvoering alléén hem eene hooge plaats onder de eerste staatsmannen van zijn land verzekerd heeft, — de herziening van het geheele tarief. Het is hier de plaats niet het tarief na te gaan; wij merken slechts op, dat alle prohibitieve regten met zeer weinige uitzonderingen zijn afgeschaft, en tot een bedrag verminderd zijn, dat geen 5 pCt. voor grondstoffen, en geen 20 pCt. voor voorwerpen van industrie, te boven gaat. Van de 1200 voorwerpen, die het tarief bevat, zijn er 750 geheel gewijzigd. Dit is eene ware handels-revolutie, waarvan niemand sedert tien jaren een denkbeeld had.

Door de whigs en radicalen, hoe bereidwillig zij overigens het tarief ook aannamen, werden niettemin hevige verwijten tegen den minister ingebragt, welke zij in den loop dezer zitting nog dikwerf herhalen zullen, deswege, dat hij zijn liberaal stelsel niet op de drie voornaamste voorwerpen van consumtie, op het graan, den suiker en het timmerhout heeft toegepast. Het timmerhout van Kanada geniet, wel is waar, het zeer lage recht van 1 shilling, maar tegen het vreemde hout worden de beschermende regten gehandhaafd; even zoo blijven de planters der Antilles de oude, hooge beschermende regten voor hunnen suiker genieten. Men kan veilig aannemen, dat sir ROBERT PEEL gewanhoopt heeft, ten opzichte dezer drie punten zijne partij te overwinnen, wanneer hij met dezelfde voorstellen optrad, waarop de whigs in hun budget schiphrenk hadden geleden. Wanneer nu van de zijde der whigs slechts ten aanzien dezer drie punten den minister ernstige aanvallen bedreigen, zoo bedreigen deze hem ten aanzien des geheelen tariefs van de zijde van een groot gedeelte zijner eigene partij. De landeigenaren, reeds ten hoogste verbitterd over de nieuwe graanwet, zijn buiten zich zelve van woede over de maatregelen betreffende den invoer van vleesch en levend vee. Zij hebben het bestuur van lord MELBOURNE bestreden, dewijl hij voor een nadeelige maatregelen voorsloeg, die hij, echter, niet kon doen zegerieren, en zullen zij nu een bestuur ondersteunen, dat deze zelfde maatregelen, op veel uitgebreider schaal, niet alleen voorstelt, maar ook tot wetten weet te doen maken. Reeds gedurende de vorige zitting verklaarden twee torys in het parlement, MR. PALMER en de overste SIRHORN, dat de redevoering des ministers een samenweefsel van absurditeiten was, en dat het niet de eerste maal was, dat sir ROBERT PEEL, verbonden met den hertog VAN WELLINGTON de partij bedroeg, die op hen haar vertrouwen gesteld had.

Deze scheuring in de partij van het ministerie zelve is de ernstigste zwaarigheid, welke sir ROBERT PEEL, zoo hij dezelve niet kan overwinnen, ten minste onschadelijk moet maken. Deze scheuring bestaat niet alleen

(1) De krygel vervult het geheele veld met het geraas van zijn sjiropen, terwijl de statige stier in stilte graast.

ten opzichte der korenwet en van het tarief, maar ook over de gewigtigste vraagpunten der binnenlandsche politiek, zoo als over het bestuur van Ierland en Kanada, over de armenwetten, over de maatregelen ter voorkoming van kniperijen bij de verkiezingen, over de inkomsten der geestelijkheid, al welke punten hier nader te ontwickelen de ruimte ons verbiedt. En echter, in weerwil van hare onverschrokkenheid en haar morren is deze partij in de laatste zitting aan den minister getrouw gebleven, en heeft hem een stemm verstrekt, zoo als sedert jaren geen minister gehad heeft. Dit is voorzeker een opmerkelijk verschijnsel. Sir RICHARD BRYAN, een Tory en een uitstekend lid van het Lagerhuis, zegt in een brief aan zijne kiezers van Helston, waarin hij sir ROBERT PEEL volkomen als een verrader zijner partij voorstelt, dat de oorzaak van dit verschijnsel hierin bestaat, dewijl de tory-partij vreesde de whigs weder aan het bestuur te zien komen, en dat deze vrees de eigenlijke kracht van het tegenwoordige ministerie uitmaakt. Dit kan zoo zijn, maar het is zeker niet de eenigste oorzaak. De hoofdreden dat sir ROBERT PEEL, in weerwil der vijandige gezindheid zijner partij, zijne maatregelen weet door te drijven, zijn wij in de verandering van zijn kabinet, waarin de uitstekendste en meest begaafde mannen der tory-partij eene plaats hebben. De voornaamste aanvoorders dezer partij zitten tegenwoordig in het kabinet, en de partij bevilligt hoewel met eenigen in hetgeen door hen wordt voorgesteld, dat het gevaar niet weder te verliezen. Men beschouwa het kabinet nader. Sir ROBERT PEEL, de hertog VAN WELLINGTON, lord STANLEY, lord LYNDHURST, lord ABERDEEN, sir JAMES GRAHAM, M. GONZALEZ, lord SIMON, lord VERNON-CLIFFE, sir EDWARD SMITH, sir HENRY HARDINGH; vervolgens in de mindere rangen, sir B. POLLOCK, sir WILLIAM FOLLETT, vicount LOMAX, sir GEORGE HURRAY en eindelijk MR. GLADSTONE, de jonge hoop der hooge kerk, die echter gedurende de geheele vorige zitting aan zijne oude vrienden, sir ROBERT PEEL en MR. PLUMPTRE, geen enkel teken van sympathie heeft gegeven. Eene enkele notabiliteit, de hertog VAN BUCKINGHAM, heeft zich teruggetrokken, maar deze is door den hertog VAN ROCHESTER, die even hoog in de achting der torys staat, even voordeelig weder vervangen. Buiten het kabinet hebben de torys slechts mannen, die, hetzij hartstogtelijk en deswege zonder uitslag hun doel vervolgen, zoo als sir ROBERT INGLIS vooral in de kerkelijke aangelegenheden, of werkelijk verlichte en handige mannen, zoo als lord ASHLEY, de ontwerper der maatregelen tot het behoud der gezondheid en goede zeden van kinderen en vrouwen in de fabrieken, maar die zich aan een enkel-geliekoosd denkbeeld vastklammen. Wij behoeven derhalve niet dat uit de scheuring zijner partij een ernstig gevaar voor den minister ontstaan zal, hoewel sommige moeilijkheden niet achterwege zullen blijven, zoo als de zitting van dit jaar zal aantoonen.

Ten slotte blijft ons nog over kortelijk eene karakteristiek der partijen te geven, die in de reeds gesproken zitting tegenover elkander staan. Het belangrijkste is bijdragen tot het rechte verstand, kanter. Saktiek bij de discussiën. Uit het boven gezegde blijkt reeds dat er twee partijen der torys zijn, (beide te zamen vormen de groote conservatieve partij), van welke de eene den minister tot dus ver ondersteund heeft, zonder hem juist zeer geneegen te zijn of zijne maatregelen te billijken, maar die door de noodzakelijkheid onder zijn vandel aangehouden worden. Dit zijn de oude torys, de torys van sir RICHARD BRYAN en CASTLEBACH met hunne oude vooroordeelen, hunne bigotte denkbeelden en haatmoedige hartstogten; zuchtende stemmen zij voor de voorstellen der andere partij, de gematigde torys en hervormde conservatieven, met hun gewierd opperhoofd sir ROBERT PEEL, die zich omringt met al wat het land aan uitstekende talenten bezit, en met deze heerscht. Sedert den tijd van het bestuur van lord MELBOURNE, zieda eene de Conservatieven; »plagt sir ROBERT PEEL daarop te roemen dat, hoewel de whigs aan het roer van staat waren, echter de conservatieven in waarheid regeerden; men kan tegenwoordig ten minste met even veel grond zeggen, dat, hoewel de torys aan het bestuur zijn, echter de grondbeginselen der whigs heerschen. Tusschen is dit niet geheel juist, want voor 15 jaren zouden de whigs voor de kousheid der maatregelen teruggedeind zijn, welke thans sir R. PEEL, als aanvoerder der torys, door zijne partij laat aannemen. Hieruit volgt dat sedert 15 jaren alle partijen behalve de oude torys, groote stappen voorwaarts gedaan hebben, en de gematigde torys tot de whigs, de whigs

